

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Hr. Lars Barfoed er sendt i byen med en bunden opgave, nemlig at skulle afvise de to beslutningsforslag. Derfor bliver det ultimative argument det lidt besynderlige, at da der ikke er flertal i Folketinget for forslagene, så går Det Konservative Folkeparti også imod dem.

Det er o.k. Det er spillets regler. Nogle gange skal man sige, hvad man skal sige. Men derudover – efter at have konstateret det – vil jeg godt spørge hr. Lars Barfoed, hvilken afstemningsstrategi Det Konservative Folkeparti rent faktisk har. Man kan sige, at de to forslag i virkeligheden også repræsenterer hver sin afstemningsstrategi i forhold til forbeholdene.

Kristeligt Folkeparti har taget udgangspunkt i, at vi i 2000 stemte om euroforbehold. Den afgørelse respekterer vi. Derfor har vi nu fremsat vores forslag med henblik på, at vi får en debat og en afstemning om forsvarsforbehold i år.

Det, som jeg vil høre hr. Lars Barfoed om, selv om vi ved, at forslagene bliver afvist, er, om Det Konservative Folkeparti rent principielt mener, at forbeholdene skal til folkeafstemning separat, eller er også Det Konservative Folkeparti åbne over for, at man for så vidt har et stort bunkebryllup, når også en ny traktat er kendt, hvor man sætter den og forbeholdene til afstemning på én gang?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er fuldstændig korrekt, som både fru Elisabeth Arnold og hr. Jann Sjursen repeterer lidt her – og det kan jeg da godt forstå: at Det Konservative Folkeparti hele tiden har været åben over for en afstemning i 2003.

Når jeg så konstaterer, at der ikke er et fornødent, bredt flertal for det, og at det derfor ikke er klogt i den nuværende situation at forsøge at presse sådan en afstemning igennem, så er det, fordi jeg mener, det er bedst, hvis i hvert fald de partier, som traditionelt bakker op bag Den Europæiske Union, er enige om en afstemning, før vi skrider til en afstemning. Vi ønsker i hvert fald ikke i Det Konservative Folkeparti, at der mellem de to regeringspartier skal være uenighed om det ved en afstemning i Folketinget.

Med hensyn til afstemningsstrategier spørger hr. Jann Sjursen: Hvad er Det Konservative Folkepartis bud på en afstemningsstrategi så nu? Der må jeg sige, at det har vi ikke i den konservative folketingsgruppe lagt os fast på.

Jeg synes, der er gode argumenter for at sige, at traktaten er én problemstilling, forbeholdene er en anden problemstilling. Man kunne for så vidt også argumentere for at stemme om forbeholdene hver for sig, men så bliver det jo ganske mange afstemninger, vi skal ud i.

Kl. 13.10

Så jeg vil nok tro, at uanset om vi stemmer om traktat og forbehold på én gang, eller vi gør det på to forskellige tidspunkter, vil det nok ende med, at der bliver en afstemning om flere af forbeholdene samtidig. Men i den konservative folketingsgruppe har vi som sagt ikke lagt os fast på det.

Nu ser det også ud til, at der går nogen tid, inden vi når frem til at skulle stemme om forbeholdene, og så må vi jo vurdere situationen på det tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen det er jo sådan, at nogle ordførere er befriende ærlige og siger, at de ikke synes, at det er klogt på nuværende tidspunkt at presse noget igennem. Så må man jo bare sige: O.k., det er så i orden. Det er jo et synspunkt, man må notere sig.

Jeg må så bare modsætningsvis sige, at Det Konservative Folkeparti ønsker altså ikke at sætte sit præg på debatten, sætte sig igennem over for sin regeringspartner og prøve at træde i karakter og sige: Ja, vi ønsker simpelt hen, at disse forbehold skal afskaffes, og vi skal også gøre det, før vi har forhandlinger om den nye traktat.

For det, der er fremgået, også af debatten her i dag, er jo netop, at så længe vi har forbeholdene, forhandler vi med armene bundet på ryggen. Vi kan ikke få nogen indflydelse på de områder, vi har forbehold på, for vi har sagt, at her må de andre lande gå videre, uden at vi kan blande os i det.

Det betyder jo, at vi ikke har nogen indflydelse på det resultat, vi så vil afvente. Det er jo en yderst passiv strategi. Og jeg vil da gerne spørge, om det virkelig er Det Konservative Folkepartis stilling?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg må sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg synes da nok, vi siden foråret ganske klart har markeret os i debatten om forbeholdene. Og da Det Konservative Folkepartis syn på afstemninger og vores åbne indstilling som udgangspunkt til